

DEPENDENȚA
MÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

(...)Universul pictural al Stelei Vesa e prin excelență unul feminin, infuzat de muzicalitate asemeni unui plic cu ceai ce-și eliberează aromele odată cu aburii fierbinți ai apei. În acest univers patronat de Muze, plin de savori, cochetării, seducții, prezența masculină e restricționată : o întâlnim doar în cupluri și, uneori, sub o formă spectrală, de joc secund, în concertele câmpenești puse sub semnul lui Bachus. Dar cîmpul pictural rămîne darnic, abundă chiar, în nenumărate prezențe neașteptate : flori, păsări, nori, perle, umbrele, claviaturi fantastice, flauturi fermecate, pălării invoalte, bijuterii, pisici, ... și câte și mai câte altele piese întâlnim acolo, alese din năstrușnica recuzită a seducției feminine.

Personajele, fie ele Muze, Iele, dame sau midinete, par a aparține pentru totdeauna unui cerc de cretă - colorată, desigur - , un cerc desenat precis, cu acuratețe, aplomb dar și cu delicatețe, ce le proiectează într-un timp și spațiu numai al lor, asemeni umbrelor unui teatru japonez, dar umbre de curcubeu.

Căci ele au corporalitatea unor vitralii, a unor jocuri formale bidimensionale a căror spațialitate e generată doar de suprapuneri de planuri transparente. În cele mai recente lucrări, spațiile au devenit tot mai complexe, alveolare, proteice, tot mai aproape de imageria surrealistică sau cea

chagalliană. Intrețeserea planurilor e tot mai sofisticată, luminozitatea e tot mai clară, desenul e tot mai precis, asemenea unei partituri muzicale, ductul e tot mai cursiv și concis – și, totuși, se pare că nimic nu poate schimba expresia chipurilor și grația gesturilor « muzelor » Stelei Vesa – și asta pentru că, printr-o alchimie proprie, ele au cristalizat în formule vizuale ce evoluează într-un spațiu plastic numai al lor, ignorând cu desăvârșire timpul și orice tulburare exterioară.

Aceeași « vârstă de aur » o au și personajele din galeria lucrărilor de grafică. Dar acestea, prin concizia limbajului plastic, sunt aduse mai aproape de ideograme. Definite printr-un gest sigur, mai degrabă poetic decât descriptiv, imaginile grafice sunt concentrări ale basmelor sau causeriilor picturale asemeni unei scriituri accentuat personalizate.

Dar oricare ar fi genul abordat, compozițiile sale sunt pătrunse de euritmie, de acea armonie ce transformă mersul în dans și vorbirea în cântec.

Sub semnul acestei euritmii stau toate personajele imaginate de Stela Vesa, evoluând cu grație în caruselul lor din Épinal. Ele pozează cu cochetărie dar ne și cheamă să evadăm în grădina lor, cea a nevinovatelor delicii și răsfățuri, asemeni unor mesageri ai unui Mic Paradis de unde nu am fost (încă) alungați.

*Prof. univ. Dr. Ramona Novicov,
Critic de artă, 2012*